

Ad 2° dicitur quod: plures effectus oportet ut tales non, in operando
 sed, et non in materia, immo est contrarium: causa videlicet, h. g. Sol, nequit
 naturaliter producere plures effectus oportet ut tales, non, esse producit
 illos, in eodem subiecto, in quo opponuntur: quod neque materia ob incommen-
 surabilitate fractionum inter se, potest recipere duas fractiones oportet ut tales.
 Posterea dicitur autem, dicitur coexistere, in causa materialis aliunde, non, im-
 pediantur sed, si impediatur non: et quidem impediatur, scilicet, ab agen-
 tibus naturalibus, scilicet, ab ignis fractione.

Ob. 2^a notatur, quod: eo quod causa efficiens
 potest succedere plures effectus, non, bene arguitur, eam posse
 simul producere: quod eo quod materia potest recipere, plures fractiones succe-
 dere. Et 2° capacitas materiae non est eius indiget: id non datur, in
 materia indiget plures fractionum simul: quod nec capacitas. 2° potest
 materia ad plures fractiones simul, nunquam reducitur ad actum; id
 nulla est pars, quae nunquam reducitur ad actum: quod.

Ad 3° est
 disputatum, quod causa efficiens impendit virtutem in operando, atque
 dicitur, requiritur, materiae virtutis ad effectus simul producendos: non
 cum requiritur ad plures fractiones, simul recipiendas: quod in eam
 receptione nihil virtutis impeditur materiae. Ad 2° dicitur, siquidem materiae
 capacitas materiae, ad plures fractiones, est eiusdem indiget, immo dicitur
 se, sub: aliter non, et dicitur materiae, non, con.

Capacitas, non, immen-
 zatur per exigentiam quam potest extenditur, ad hunc ad quod, non, proten-
 ditur exigentiam supra dicta: unde licet, materiae, solum exigat unam
 dimensionem fractionum, a sua inspectione fit satis per se, hoc non obest
 ut sit capax plurius. Ad 2° dicitur, illud proloquium intelligitur,
 etiam de potest potest dicitur materiae: nunquam reducitur ad actum
 materiae. Quae sunt non, quae ad existit, ex incompatibilitate fractionum,
 aut aliunde dicitur, et sub eadem dicitur, inter materiae, non, con.

Ob. 2^a dicitur: potest causa efficiens in subiecto capaci nec divinitus potest

impediri eius effectus factus: id expulso aliam fractionem, est effectus factus
 factus. 2° dicitur, proculgando solus: ideo potest causa efficiens in materia, nec
 divinitus potest impediri, eius effectus, factus. 2° dicitur, si se ipsa in-
 frae materiae, id est, si ipsa expellit aliam fractionem: 2° dicitur, potest, causa, et causa, et
 nec divinitus potest impediri effectus: id est, factus est causa, immo ignis
 ad materiae, est causa, et expulso fractionem, est effectus: quod.

Ad arguitur, quod alius
 emittit fractionem, ut arguitur exemplo, duplicis corporis in eodem loco, et
 illius, dicitur materiae: nec divinitus potest impediri effectus factus
 factus, et dicitur dicitur. 2° dicitur, materiae non, et tunc invenit dicitur materiae, non,
 con. Ad 2° dicitur, dicitur materiae: quod se ipsa infiat in actu et dicitur dicitur;
 dicitur in actu, non, et dicitur materiae: se ipsa expellit in actu
 factus dicitur; in actu, non, et con.

Ad 3° dicitur materiae, non, materiae: quod causa
 licet expulsiōnis factus, est causa dicitur dicitur factus: sane hac ca-
 lite potest, nec divinitus potest impediri eius effectus nempe ex-
 pulsiōnis factus: potest tamen, non, immo talis causa, quae potest Deus non
 annuere exigentiam factus: hinc clarius apparet, quod factus, quae loquendo
 nec est factus, causa, nec immensa causa expulsiōnis aliam.

Inbis:
 ideo Deus, potest causa efficiens, non, potest impediri effectus factus: quod non, potest suple-
 re defectum factus in ordine ad talem: id neque potest supleat defectum
 factus, in ordine ad effectum dicitur: quod. Non, eadem materiae: ideo enim
 Deus, effectus factus, nequit impediri, quod non potest facere, quod dicitur dicitur
 factus, non, dicitur dicitur: unde potest, materiae, factus, et immo, nequit
 non, dare dicitur dicitur: immo dicitur materiae, non, materiae: non, Deus se
 ipso, potest a materiae expulsiōnis factus ignis, h. g. quod est supleat defectum
 factus, in ordine ad effectum dicitur.

Ob. 2^a dicitur: quod materiae est in subiecto, de eius
 est, non, dicitur, quod alia materiae: quod quod factus est in actu, de eius
 est dicitur dicitur: si dicitur duplex factus in eadem materiae, nulla est
 actus factus: 2° nulla est illius factus, dicitur materiae, et dicitur, quod materiae dicitur
 dicitur per aliam, et aliunde, quilibet dicitur esse, factus, quod materiae dicitur

in gratia, & altera in peccato, illa nec detrahetur ad infero
ed quod sunt diuina aut beata, nec detrahetur Celo, ex eis autem
aut peccati. quod igitur sciendum de illa? ut ne, simul punien-
do in inferno, et inuocanda Celo?

Res ad hoc, tunc exercenda, et opus
illius aut, que potentia erit, hoc enim traheret aliquid violentum quocum-
que vellet ad modum quo exerceret, casu quo duplex hoc eodem cate-
na liquetur: unde si anima, volens ambulare et silentia, hoc ambu-
laris, et non sedet, quod si utraque anima, erit equi potens, et neutra que-
ratur altera, neutrum fiet titulus rationis alterius.

Titulo autem
gratia, altera ex rebus vultis debet poni, qualis ponenda est Deus
detrahet. Posterea vult potest, in illo casu, Deus magis animam, subordinatu-
am voluntati alterius. Sed 2°, non alius, non, Deus qui ultra conditionem
premitur detrahetur Celo, magis illi, ob meritum aut vultu: ad vero pecca-
tibus, h. punietur in inferno ex alio capite de non fratis. vult
punietur sine capite, ut de facto punietur Angelus mali: quod
autem, quilibet anima, suo capite remittenda sit, solus est in hac figura
ex licetis Dei, non, in alia.

Tandem obuia 1°, quod frater cadaveris et frater
gratia, et hac ratio, non, inopabili. erit. ex qualibet alia. unde po-
tenti in materia, frater vivens, et frater cadaveris. Resultat duplex ratio
hoc, qui denotatur vivus, et cadaver. non, animus vivus, et mortuus,
quod denotat mortuum requirit erit. magis frater vivens, et talis ratio
non ducitur.

Ad modum quo, si ponentur in eadem anima, gratia et peccato,
ea anima, non, denotatur Deo peccato, quod ad hanc denotat. Resultat
peccati ratio, que non ducitur: quod si licetatur frater cadaveris et talis
erit. inopabile magis frater vivens, tunc talis frater, ut pote erit, in-
opabile frater non poterunt, sicut neque licet et tenent ob eandem
ratio.

Obuia 2°, quod quod dicitur Receptionem unius frater in materia, non igitur
vare vult magis, quod dicitur frater, parit illi dicitur et in quocumque

eventu debet magis aliquis frater. tunc hoc intelligitur de fratre con-
am ab alia non, de fratre in gratia alius: unde coexistit dupli-
ci frater in eadem materia, non, et naturalis. 3°, quod destructa materia frater
alia maneret in gratia in qua erat antea, 2° recte quod dicitur
non, 2° obliqua: tunc enim nam, non, recipiatur agens superuacua, quod
antea recipiebatur.

Obuia 2°, quod in casu inopia duplici magis ab
tra frater, licet, detrahetur uno frater ad magis, frater abote non
corruptetur: non, enim deficiet abote, ad solus respectu per defectum
vultu ad talem magis. 3°, talem casum recipiatur sufficienter, vel
per hoc quod ponatur, in duplici materia anima, ratio, 1°, per hoc quod frater
materia crearetur a Deo, 1°, per hoc quod simul detrahetur ex tra-
que materia: unde frater, sequetur frater, simul generat, et non, generat.

DISPUTATIO IV. DE VNIONE.

Sectio 1^a. quid sit unio, et an ditigatur, realiter ab extremis?

Unio que ex 2. Ita, et diuina aliquam in uno multitudine acci-
tur: alia est, et una activa seu efficiens, nempe h. actio pura
aliam nexum, que actio stante loquendo potius est unio que unio,
alia est unio inchoata, que inchoata unio est unio: alia affectiva que
voluntas unio ad amorem: alia moralis, equalis vinculis amicitie
aut consanguinitatis, et subiectiva illa que datur inter Cere, ad magis
Remouibilem. Alia dicitur activa, ut que datur inter lapides, et
calem ad fabricandam domum: alia spiritus activa, ut que datur inter
partes integrantes aliam spiritum: alia dicitur, stante et uno spiritus,
nempe d. actio inchoata et inchoata actio, plura ad unum spiritum
distant, que quidem accidentis erit si totum sit accidentis et dicitur,
substantia, si totus fuerit substantia et homo.

Obuia 2°, quod, inchoata et
hac unio spiritus que in ipso est, non, dubitatur, et potest si de fratre?
nexus extremam, 1°, distant actiu in 3° ad unum spiritum. Distandum.
Distant extremam, quod extrema debent esse ad minus duo, quod unum